

وینەدی شعیری چی یه؟

کاکەدی فەللاح

پێم وایه گومان لهوه دا نهماوه که شیعەر زمانی ههست و سۆزو ئەندێشه و بیرەو له پیش لقه کانی تری ئەدەبەوه سەری هەلداوه و شان بە شانێ جوولەو پیشکەوتن و گۆڕینی رەوتی ژبان و کاروانی مەروفاوەتی، له هه‌موو قوناخه‌کاندا، هاتوووه به پێی بارو دۆخ و هه‌ل و مه‌رجی ژبان و ئەركو پێوستی یه‌کانی سەرده‌م هه‌میشه هه‌ر له گه‌شه‌کردن و پیشکەوتن و چه‌سپاندندا بووه، زۆرو که‌م، خه‌زمه‌تی مەروفا‌یەتی کردوووه، رۆژ به رۆژ،

وه‌کو «دانی» هه‌لی ئەکه‌نی

جینگه‌که‌ی پر ئیش و زاماره

ئه‌گه‌ر بیهته :

وه‌ك (دانی) هه‌لی ئەکه‌نی

جینگه‌ی پر ئیش و ئازاره ل ٧٥

ئه‌وه‌له‌ کێشه‌که‌ی راست ده‌بووه .

هه‌روه‌ها له کۆتایی هۆنراوه‌ی پرسیارێکی ئی وه‌لام که

چوارو هه‌شت بره‌گه‌ی یه‌که‌چی له‌نگی تیکه‌وه :

بنچینه‌ی سه‌رمایه‌و گه‌نج

وزانست و ئابوورم ل ٩٢

ئه‌گه‌ر بێ به : وزانست و هونەر ، ئابوورم له‌نگی یه‌که‌ی

نامینی . هه‌روه‌ها :

(کوا گه‌واله‌و پیناست) بۆته ٧ بره‌گه‌ ئه‌گه‌ر بیهته : کوانی :

گه‌واله‌و پیناست . له‌نگی یه‌که‌ی نامینی .

ئیتەر ئەم نووسینه‌م . وه‌ك چهند سرنجێك له روانگه‌ی

هه‌لسه‌نگاندنی خۆم و باری تیگه‌بشتنم و بۆ چوونه‌وه ده‌خه‌مه

به‌رچاوو ده‌بی له هه‌مان کاتیشدا ئه‌وه بلێم که هه‌موو شتیك نیه

که ده‌مویست بیلیم . شیعره‌کان له‌و نووسینه‌ زیاتر هه‌لده‌گرن ،

به‌لام باجاری ئه‌وه‌نده به‌س ئی .

په‌راویزه‌کان :

(١) - دووهم به‌ره‌می عه‌مه‌د له‌مین پینجوبینی به . بریتی به له (١٠١) لاپه‌ره . ده‌زگای

رۆشنیری و بلاکۆرده‌وه‌ی کوردی چاپی کردوو .

(٢) - التحليل النقدي والجمالي للادب : د . عناد غزوان ل ١٤-١٥

(٣) - رازونیاژ ل ١٩

(٤) - رازونیاژ ل ٢٠

(٥) - رازونیاژ ل ٢١-٢٣

(٦) - رازونیاژ ل ٣٠

(٧) - رازو نیاز ل ٣٤

(٨) - رازو نیاز ل ٣٨-٣٩

(٩) - رازو نیاز ل ٤٦

(١٠) - رازو نیاز ل ٥٣-٥٤

(١١) - رازو نیاز ل ٥٥

(١٢) - رازو نیاز ل ٨٦

(١٣) - رازو نیاز ل ٩٨

ههناسهی در یژ ترو مهیدانی ههلس و کهونی له گهل سروشتو
ژبان و مروفا فراوانترو به پیزتر بووه .

نهتهوهی کوردیش ، وهك ههموو نهتهوهو گهلپکی

کۆنهوه ، بایهخی به مهسهلهی شاعر داوهو هم لقه
گرنگهی درهختی نهدهب و روشنبیری به شوینیکی دیارو پیروزی
له دل و دهروونی رۆله دلسوزهکافی نهتهوهی کوردمانا بو خوی
گرتوهو شاعیر هههمیشه مایهی سهربرزی ریزو شانازی
کورد بووه . چونکه جگه لهوهی که شاعیری کوردی هههمیشه
له گهل نازارو ئاوانی زوریهی گهلدا بووه ، به درپژانی
میژووش ، چهکیکی کاریگهرو به برشت بووه بو پاراستن و
بهخوکردن و پیشکهوتنی زمان ، که کۆله که بهکی سهرهکی به بو
بوون و مانهوهی نهتهوه و ، زیندوو کردنهوهی که لهپووورو
فۆکلۆرو میژوو بهسهر هاتی رابوردوومان . . هتد .

شاعیری کوردی له قۆناخهکافی کلاسیکی و رۆمانسی و
ریالیزمیدا بهههموو لک و جوگا و چه و رووبارو کانیاوهکافی سهر
بهم قۆناخانهوه ، کهم و زۆر ، نووسه رانی بههره دارو به تواناو
روشنبیرانی شارهزاو دلسۆز ، نهوتهندی توانویانه و به پیوستیان
زانیه ، له زۆر بواری میژووی شاعیری کوردی وشێ کردنهوهی
مه بهست و لیکولینهوهی ناوه رۆک و شیوه بههره رواله تهکافی
هونهری شاعیریان داوه و خزمهتی جیا کردنهوهو دهست نیشان
کردنی قۆناخ و ریازو تهوژمهکانیان کردوهو جیگا دهستیان به
تابلوی رهنگینی مهسهلهی شاعیری کوردی بهوه دیارو ئاشکرایه .

(وینیهی شاعیری) یش که لهسهردهمی ئهمرۆمانداو بو
تیکه بشتن و شی کردنهوهی شاعیر پهروه رده کردنی بههره و چیرۆ
نهدهی ، بایهخی زۆری پی دراوه پی نهدریت ، بهکیکه لهو
بواره تا زانهی که به نیسبته شاعیری کوردی بهوه
ئاوری لی نه دراوه تهوهو ئه بایهخ و گرنگیهی پی نه دراوه که
ههل نهگرت . . سهبارهت بهو هویه ، به پیوستم زانی که لهم

چهن لاپه ره بهدا ، نهوتهوهی بتوانم ، هم لایه نه ، واته لایه نی
(وینیهی شاعیری) له جۆلانهوهی شاعیری کوردیدا باس بکه م و
دهست نیشانی چهن وینیهکی زیندووی به رهه می دوو شاعیری
گه وهی کوردمان بکه م له گهل ده رخستنی بایهخی وینیهی
شاعیری و پله و پایه هونهری هم وینیه کیشانه له تۆماری
شاعیری کوردیماندا .

ئیمه که باسی (وینیه) ئه که یه یه کسه ر وینیه کیشیکمان
دیته بهر چاو که به فلچه و بویه خه ریکی وینیه کیشانه و ههست و
نهست و سۆزو ئاره زوو نه نیشیهی تایهتی خوی ئاویتهی ئه و
شته ئه کات که وینیهی ئه کیشیت و گیانی هونهرو بههره ی خوی
به بهردا ئه کات و سهرده میکی دوورو درپژی پپوه ئه باته سهر و

بهخته وه رانه ، به شانازی بهوه تابلۆکه ی پیشکه شی جه ماوه ر
ئه کات . به لی یه کسه ر به ناو هینانی (وینیه) دا وینیه کیشان دی
به بیرو خه یالدا وه رگیز بو ئه وه ناچین ، که جگه له وینیه کیشی
هونه رمه ند ، هونه رمه ندیکی تریش هه یه . که ئه ویش
شاعیره ، به وشه ، وینیهی هونه ری ئاویتهی به ره مه
شاعیری به کانی خوی ئه کات و ئه رازینیه وه و پله ی هونه ری پی
به رزو به رزتر ئه کاته وه . بویه ئه گه ر وینیه کیش ، وهك و تمان ، به
فلچه و بویه و هیل و سیبه رو تارمانی و ره نگ ، به شیک له جیهانی
ناوه وه و ناخی خوی ، واته ههست و سۆزو نه نیشیه و بیرو
موچرک و ته زوو خه و ته کانی ئاویتهی دیمه نی ده ره وه ، واته ناو
کۆمه ل و سروشت و گه ردوون بکات و چهن تابلۆکه ی ره نگین و
زیندوو هونه ری بکیشیت و به ره م به نیت و پیشکه ش بکات ،
ئه و مروقی شاعیر و هونه رمه ندیش له ریگای زمان و پیت و
وشه وه ، له ریگای شاعیره وه ، ههست و نهستی خوی ئاویتهی
وشه و رسته و دارشتن ده کات ، ئه میش وهك وینیه کیش ، چهن
تابلۆ وینیه کی گونجاوو زیندوو بههره دارانه و ئاوازار ده خاته
به ر چاوو به رگویی ، خوینه رو گوی گری چیرۆ ته وای
لی وه رده گرت و ههست به گه شانعه وه و سه رسامی و چه په سان و

ته لیسمیکی خوشی قول ده کات .

ئیستهش پیش نهوهی چند نمونه یکی دیارو به جی ی نهو
تو بهینمه وه که له بهرهمی شاعیرانی کورددا ههن و مایه ی
سه رنج و تی پینی و ریزو ئافهرین و دهم و ده ست خوشین ، حز
ئه که م نهوه بلیم که وهك چون هموو مروقیك ، خوینده وارو
نه خوینده وار ، گه وره و بچووك ، پیرولاو ، قه له م بگرن
به دهسته وه ، به نیازی کیشانی وینه بهك ، ده توانن شتیک وینه
بکیشن که له وشته بچیت مه به ستیانه ، به لام ئایا نه گهر نهو
که سه هونه رمنده به هرهار نه بیت به ره مه که ی هونه ری لی
ده رته چیتو شایانی سه رنج و تی پینی و چه په سانه ؟ بی گومان
نه خیر . . به لام نه گهر نه وشته بدریته ده ست وینه کیشیکی
هونه رمنده خواهن به ره و چیژی تایهتی ، نهوا پارچه
تابلویه کی جوان و رازاوه و هونه ری ی لی ده رته هیئت که مایه ی
بایه خ پی دان و سه رنجیکی قول و بی سنوره . . شاعریش

ههروه ها . . نه گهر داوا له هه مروقیك بگری ، شتیک هه
ده لیت و ده هونته وه ده رباره ی هه رکه ره سه و بابه تیک که
بیه ویت و له وانیه کیش و قافیهش ته و او بیت . به لام ئایا له
رووی ده برپین و چیژو دارشتن و زمان و ناوه روک و شیوه ، به
تایهتی له رووی وینه ی شاعریه وه ، پارچه یه کی خه ملیوو
گهش و سه رکه و تووه ؟ نه میش بی گومان نه خیر . . که واته
نه هه موو که س نه توانی وینه کیش بیت و نه هه موو که سیش
نه توانی شاعر بیت ، چونکه پیش هه موو شتیک نه م دوو
هونه ره ، وهك هه موو هونه ریکی تر ، پیوستی به به ره و
رؤشنیری و تاقی کردنه وه و کارکردن و چیژی په روه رده کراوی
تایهتی و شاره زانی و قال بوون هیه . .

وینه کیشان له شاعردا ، هه زور هونه ریکی گهش و به
دهستلات و پرشته و له ده ست هه موو مروقیکی که م به ره
نایهت : (نالی) که ده لیت :

هه ناسه م زولفه که ی لاداوو مه یلیکی نه کرد چاوی
نه سیم نه نگوت و شه و رابوردو ، نیرگس هه رله خه و دایه

له م به یته جوانه دا ، به وشه و لی چوون و ده برپین ،
وینه یه کی شاعر ی به رز هه ست پی ده که ین و ده بینین و
ته زوومان پی ده به خشیت و پله و راده ی هونه ری شاعرمان بو
ده رده که ویت و ده بینین : که خوشه ویسته که ی شاعر خهوی

لی که و تووه و شاعریش که ساسانه به سه ر ئاگری چاوه پروانی
یه وه ، چاوه ری نه وه به خه به ری بیته وه و بکه وته رازو نیازی
خویان ، هه رچه ند ده کا دلای نایه خه به ری بکاته وه و ناچاره
به هه ناسه ی سارد یان گهرم زولفه کانی لاده دا ، بی نه وه ی چا
بکاته وه و شاعریش ده لیت : شه مال (که هه ناسه مه)

زولفه کانی لاداوه و شه ویش (که زولفه) تپه ریوه که چی
نیرگس (که چاوه کانی) هه ر له خه ودا یه و خه به ری نایته وه
ئیمه ، له م تا که به یته دا ، بی نه وه ی هیچ وینه یه کی
راسته قینه ی وینه کیشیکی هونه رمنده مان له به رده مدا بیت ،
له سایه ی پیت و وشه و ده برپین و هتاو لی چوون و ماناو
خولیاوه ، له ریگای زمان و هونه ری به رزی شاعر وه ، نهو
وینه شاعر یه به ره داره ی شاعر ده بینین و هه ست
پی ده که ین و چیژی لی و هه رده گرین و تاسه و تینویتی هونه ریمان
ده شکینیت . . بی گومان نه م (وینه شاعر یه ی له م
به یته دا به رچاومان که وت نه گهر بدریته ده ست وینه کیشیکی
هونه رمنده ی چاک نهوا ده توانی تابلویه کی به رزی لی به ره م
بهینیت که ته و او له هه ست و مه به ستی شاعر نریک بکه وینه وه .
یان که ده لیت :

ده ورانی یه وهك هه یله کی سه ودا سه ری گیزم
بویه به ده قینی مه سه له هه رچی ده بیزم

ټیمه له ریځای زمانو لېچوونیکې ورده کاري هونه ری
شیروهه (وینه په کی شیری) که لله سهری شاعیر خویمان
ده که وینه بهرچاو که (خړو دهورانی به) وهک هیله کو وړو گیزیشه
له نه نجای بیر کردنه وه مانوو بوون و هرچی شیریکیش
ده لیت (په ندو مه سل و ورده) وه کوو نارد که بهو هیله که
بیزراوه ته وه . . لیره دا دهرده که ویت که هونه ری لېچوون
ده ستیکې بالای هه به له دهرخستن و رازاندنه وه وینه کیشانی
وینه شیری شاعیردا .

یان :

ثاسانی رووی مه حبوبم له نه بروو زولفو روو
دوو هیلال و دوو شه و دوو ماهی تابانی هه به
وینه شیری به که لیره دا جوانی خوشه ویسته که ی شاعیره
که گهر دوون بهو هموو گه وره ی ناودامانی په یوه ته نه په ک
هیلال و په که شه وو په که مانگی هه به ، به ته نه (حبه یه ی) (نالی)
له هموو په کی که له مانه دوو دووی هه به ، واته به دوو برؤ ،
دوو مانگی په کشه وه ، به دوو زولف دوو شه وو ، به دوو
روومت دوو مانگی تابانی هه به وینه هه ری په کی که له مانه
هونه رمانه کیشراون .

مه سه له ی (وینه شیری) بو ته که ره سه و هه وینیکې
ته او پنیست و به شیکې دیاری هونه رو به هره ی شیر . . له
جیانی شیری نوی شیدا ، واته له بیسته کان سی په کان به دواوه تا
ته مرؤ ، شاعیرانی هه وو پشت و نه وه کان ، له بزوتنه وه و جم و
جوول و داهینانی شیری دا ، بایه خیان بهم لایه نه هونه ری به ،
به لایه یی (وینه شیری) دواوه نمونه ی گه ش و رازاوه یان
پیشکه ش به کاروانی نه سه روقی شیر و نه ده بیاتی کوردی
کپردوه . . له ناو هموو شاعیرانی چه رخی بیسته مدا (گوران) ی
بلیمت گاله ی بهم لایه نه کردوه و له هموو یان زیاتر عاشق و
سه و داسه ری تم ری یازه شیری په بووه . . هه ر سه باره ت بهو

هویه ش بوو که زور جار ، له نووسین و بوچوونی نه ده پیدا ،
زیاتر به شاعیری (وه سف) نه درایه قه لم . بهم بوته یوه ، پیم
وایه جی ی خوینه تی که بلیم ، من خوم له حزوری ماموستا
«گوران» خویدا له کاک (جه مال به اختیار) ی وینه کیشی ناسراوم
بیستوهه - که خزمی بوو - گوايه به منالی (گوران) هیوا به تی
وینه کیشانی بووه ، پیش نه وه ی مه یلو و ناره زووی شیری
بوویت ، کاک جه مالیش خو ی به منالی سه رو سه ختی له گه ل

شیردا بووه ، پیش نه وه ی خولای وینه و وینه کیشانی
بوویت ، که چی دواپی ، بی نه وه ی بزانت بو ، تم باوه شی به
وینه دا کردو نه ویش نازی شیری هه لگرت . جگه له وه ش ،
هه ر کاک جه مال و تی ، له هموو تمه منی وینه کیشانما ، هه ر
تابلویه کی به نه وعینکم به ره هم هینانی پیشه کی پیشانی ماموستا
(گوران) م داوه و سه رنج و تی بینی وردم لی و هه رگرتوه و
ده ستکاریم کردوه ، تنجا پیشانی جه مهورم داوه . به لای بو
چوونی منوه ، تم راستی به ، ده ستیکې بالای هه به له خولایو

چیژی وینه ره سه نی شیری له لای (گوران) .
وینه شیری له به ره می تم شاعیره مزنو و رابه رو
داهینه ره پشو و دریزه دا هه ری ته او ی شه پو ل نه دات و مایه ی

چه په سان و سه رسامی به :

گوله به روزه ی ، قز زه ردی ، چا و کال
مل که چ وه ستابوو ، سه رگه رمی خه یال
هموو په کی که مان گوله به روزه مان ، ره نگه به رچاو که و تی
به لام ناخو کامان ، تم وینه جوانه ی به خه یالدا هاتی تم وینه
هونه ری به ، گوله به روزه ی وه کوو (کچیکې فر زه ردی ،
چا و کالی ، مل که چ وه ستاوی سه رگه رمی خه یال)
پیشان داوه . . گوله به روزه ، په ری گوله کانی هموو ی
زه ره ، ناوه راسته که ی کاله و له بهر گرانی خو ی ملی
لارگرتوه و هه ر زور خه بالوی به . . نه گه ر شاعیر ،

هونەر مەندانه وئەنەى نەكىشاىەو گيانىكى زىندووى نەكردايەتە بەر ئەو وئەنەى بەىتە زۆر وشك و ئىگيان دەرتەچوو ، وەك بلىت : (گۆلە بە رۆژەكە دەورويشت زەردو ناو كال و مل كەچ وەستاوە كە هېچ بەهرەو هونەرىكى شىعەرى و چىزىكى ئەدەبى تيا نەئەدرەوشايەو . كەواتە وئەكىشانە هونەرى بەكە زىندووتى و نەمرى بە بەىتە شىعەرى بەكەى (گۆلە بە رۆژە) بەخشىووەو چىزو پىزى تايەتى داوەتى و هېچ كۆن نايىت ، و هەمىشەش هەرتازەىە .

هەندىك وئەنەى شىعەرىش هەىە كە وئە گەرتىكى راستەوخۆىە واتە فوتوگرافىەو كە متر هەست بە جوولەو درەوشانەوەى دىمەن و تابلوكان دەكرىت و جاروبار شاعىر بۆ مەبەستى تايەتى و بەراورد كردن وشكانەوەى نىازى سەرەكى خۆى بەسەر ئەو وئە فوتوگرافىە راستەوخۆيانەدا ، ئەم چەشنە وئەنە دەكىشىت ، وەك ئەم بەىتانە :

بە ئاسمانەوە ئسەستىرەم دىوہ
لە باخچەى بەهار گۆلم چنىوہ
شەونىمى درەخت لە رووم پزاوہ
لە زەردەى زۆر كەل سەرنجەم داوہ
تا دەگاتە :

بەلام تەبىعەت هەرگىزاو هەرگىز
ئى رووناكى يە ، ئى بزەى ئازىز^(۱)

وئەكەنى سەرەوہ هەموويان ، بەزۆرى ، تادەگاتە «بەلام طە بىعەت» .. راستەو خۆن ، فوتوگرافىن ، وئەنەى هونەرىيان ، شىعەرىيان ، كەمتر ئاوتە بوووە جوانى بەكەنى سەروشت ، يەكە يەكە ، گۆلە وەچن و چەپك كراون بۆ مەبەستىكى سەرەكى و تايەتى شاعىر كە ئەویش بەراورد كردن وشكانەوەى جوانى ئافرەتە بەسەر هەموومياندا «ئى

رووناكى يە ئى بزەى ئازىز» (گۆران) لە تابلوكانى شىعەرى (دواسرنج) دا ، وئەنەى شىعەرى جوان و زىندووى هونەرى كىشاوہ ، وەك :

ئەبىنم پەپوولەى نىيازى گەفتوگۆ
دوو دل راوہستەواوہ لەسەر گۆلى لىو
ئاخ خۆزگە هەئەفەرى ، ئەمزانى ئاخو
راسپىرىى چى پى يە بۆ گيانى پەشىو
لەم كۆپلە بەدا ، جگە لە پەيوەندى نيوان پەپوولەو گۆل و
لىو ، شاعىر لە رىگای وئەكىشانى ئەو تابلو رەنگىنەوہ هەست و
نەستى خۆى دەرپرېوہو شىوہى نىازى قسەكردنى
(خۆشەويستەكەى) بە پەپوولەىكى دوودل نەخشە كىشاوہ كە
چۆن بەسەر گۆلى لىوہ وە نىشتوتەوہو ئەمىش خۆزگەى ئەوہى
بۆ دەخوازىت كە هەئەفرىت و بزانى چ راسپىرى بەكى بۆ گيانە
پەشىوہكەى ئەم پى يە .

واتە وئەنەى پەپوولەى نىازى گەفتوگۆوہەئەفرىنى بۆ گەياندىنى
زاسپىرى ، كراوہ بە پردىكى ناديارو هەست پى كراو بۆ
دەرپرېنى مەبەست و ئاوانى شاعىرو گەبىشتن بەخولياو
ويستەكانى .

شىعەر هونەرىكە زياتر بە وەحى و ئىلھام مەبەست و وىستى
خۆى بە مەزۇف دەگەبەىنىت ، واتە لەرىگای دەرپرېنى

ناراستەوخۆوہ خوينەر و گۆى گر بەرەو شتە راستە و خوكان
دەبات و لەرىگای كە لەپوورو ئەفسانەشەوہ رەگ و رىشەى
رابوردو بەزەمىنەى ئىستاو دوا رۆژوہ دەبەستىتەوہو گرى
دەدات . . هونەرى وئە كىشانى شىعەرىش ، بۆ دەرپرېنى
دىمەن و تابلوكان و بۆ زمانە ناراستەو خوكەى وەحى و ئىلھام و ،
واتە بۆ لاىەنە هونەرى بەكەى شىعەر ، كەرەسەو هەوئىنىكى هەر
زۆر پىويست و پىوژوہ و پىوانە بەكى دروستە بۆ رادەى شاعىرىتى
ئەم و ئەو :

بهلام ته هریمه نی گه لای باخ سیس کهر
بیزاره له جووکه ی ده نووکی کوردی
پراوکه ری دارستان له بالدار پیس کهر
جی ی چینه ی لی ته نیم به پراوی وردی

لیره دا «گوران» چن وینه به کی گونجاوی چروپری له
تابلویه کی شیعری ی دا جی کردۆته وه و پیشان داوه : باخ و مه لو
ته هریمه نو کوردو راوکه رو دارستان و چینه و خاکی له بوته ی
هونه ری وینه کی شانی شیعری ی دا ده رخستوه ، واته هیزی
خرابه و شهرو ویرانی که ته هریمه نی خوی به دکاری به ، به رامبه ر
به هیزی خیره و چاکه و ناوه دانی ، هیزی گه شه کردنی باخ و بهرز
بوونه وه ی جووکه و ناوازی کوردی و په ره سه ندنی شیعو چینه و
سه رفرازی و دلینای بالداره کان . شاعیر ، له ریگای هم وینه

شیعری به هونه ری یانه وه ، توانویه تی به شیوه ی وه حی و
وئله هام و وریابوونه وه ، به شیوه به کی ناراسته و خوو ره مزایوی
گونجاو ، مه به ست و وینازی ده روونی خو ی ده ربیرت و په نجیه ی
خوینه رو گوی گری بجاته سه ر زامه گه و ره کی ی خو ی و نه ته وه که ی و
ئاگری هوشیاری و چاو کردنه وه که خو شتر بکات و بابه خ و
گه و ره ی شیعو هونه ریش ده ربجات که واته ته وه ندی شاعر ، له

رووی کیش و ولیدان و له ره و جووله وه ، له ناوازو موسیقاوه
نزیکه و له سه ر ده میکی هر ته و او کۆن و دیرینه وه ، شان به
شانی ناوازو موسیقاو گۆرانی هاتوووه ، نه شاعر به ی ته و ان
ته زی و هه له ده کات و نه ته مانیش به ی ته و . ههروه ها شاعریش

به ی وینه و نیگارو تابلوی هونه ری و ره نگین ناییت و ناژی .
ته نانه ت زۆر جار شاعیر هر به ناو هینانی وینه و وینه کی شان هم
حه قیقه ته هونه ری و گه و ره به ی ده ربیره و پی لیاوه . ته وه ته

(نالی) مەزن دەلیت :

(مانی) نی یه تی قووه تی ته صویری بروی تو
ته و قه و سه به ده ستی (موتنه فیس) نه کشاوه
من که لیرودا نمونه م له سه ر شیعری دوو شاعیری وه ک

(نالی) ، که نوینه رو رابه ری هه ره دیاری شیعری کلاسیکی
کوردی به و (گۆران) که رابه ری نو ی که ره وه و چه سه پاندن
وگه شه پیدانی شیعری نو ی کوردی به ، هیناوه ته وه ،
ده رباره ی وینه ی شیعری ی ته وه ناگه یه نیت که شاعیرانی تر ، له
هه موو ده ورو نه وه و پشته کاندای ، به تاییه تی شاعیرانی هونه ره مندو
به هه ره داری هم سه ره ده مه ی ئیستامان ، له م هونه ری وینه
کی شانی شیعری به دای ، سه رمایه ی ته ده ی یان کزو لاوازه ،

به پیچه وانه وه ، به پی ی پیشکه وتنی جووله ی کاروانی شیعو
ته ده بیاتی کوردی ، زۆر وینه و تابلوی پرشنگداریان له به ره مه ی
شیعری یاندا کی شاوه که جیگای سه رنج و حه په سانی مروفن ،
به لام بویه من نمونه م له سه ر هر به کی ک له و شاعیرانه
نه هیناوه وه ، چونکه هه م زۆرن و هه م منیش له و تارنکی وادا
نه مویست ، له رووی نمونه هینانه وه وه دریزه به نووسینه که م
بده م و ره نگه به پی ی حه زو ئاره زووی خویشم ، له
ده رفه تیکی تر دای ، وکله پیویست ، ئاوڕ له م لایه نه بده مه وه و ،
ته وه ندی بتوانم ، باسه که تا ته مرو دریزه پی بده م و به ته نجام
بگه یه نم .

پهراویز

(1) جارنیکان له گه له مامۆستا (گۆران) دا یامی هونه ری شاعرمان ده کرد ، گه رابه وه تی :
جاروبار وارنیک ده که ویت مرۆفکی ساکارو ساده له ناو جه رگه ی ره شوکی خه لکه که وه
سه رنج و تی یی زۆر وردت ته دانی . ته کی ک له واته شیعری (ئافره ت و جوانی) به که بو به کی ک
له و مرۆفه ساکارانه م خوینده وه ، جارنکی که ی پی خوینده مه وه ئنجا وتی مامۆستا هم
شعری تو له ویدا ته و او بووه که ده لیت : فای روو ناکمی به تی بزه ی ئازیز .
هه موو به یته روون کردنه وه کانی دوا ی ته و به یته زیاد و پیویست نین ، چونکه له چری
کۆتایی که یان زۆر که م کردۆته وه ، منیش که سه رنجم دا راست ته کات به لام تازه بلۆم کردۆوه
ته گه ی لا م نه بردن .